

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. Елхово, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛХОВО, III -ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **Мартина Ив. Кирова**

при участието на секретаря **Н.Д.З.**

като разгледа докладваното от **Мартина Ив. Кирова** Гражданско дело № 20212310100265 по описа за 2021 година

Производството е образувано въз основа на предявен установителен иск за парично вземане по реда на чл.422 вр.с чл.415 ал.1 т.2 от ГПК вр.с чл.92 вр.с чл.79 от ЗЗД, за което е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК и се разглежда по реда, визиран в чл.237 от ГПК.

Ищецът – „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ” ЕАД, с ЕИК/Код по БУЛСТАТ: ***, със седалище и адрес на управление: - гр.София, район „Младост”, ж.к.“Младост“ 4, Бизнес Парк София, сграда 6, титуляр на посочена банкова сметка, действащо чрез пълномощника си – **адв.В.Г. от АК-София**, е предявил с исковата си молба **против ответника – Н. К. Г.**, с ЕГН *****, с адрес – гр.Елхово, обл.Ямбол, ул.***, положителен установителен иск за парично вземане с правно основание чл.422 вр.с чл.415 ал.1 т.2 от ГПК вр.с чл.92 вр.с чл.79 от ЗЗД – за признаване за установено по отношение на ответника, че същият дължи на ищеца сумата от 263.86 лв., представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за услуги от дата 26.04.2018г. за мобилен номер 359899469508, за което парично вземане е била издадена Заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 544/2020 година по описа на РС – Елхово, както и за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца законната лихва за забава върху сумата от 263.86 лв., представляваща неустойка, считано от подаването на заявлението по чл.410 от ГПК до окончателното плащане на сумата.

В иск.молба се излага, че ответникът **Н. К. Г.** е абонат на дружеството-доставчик на мобилни услуги „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ” ЕАД, с клиентски номер №006144274 въз основа на сключен Договор за мобилни услуги от дата 26.04.2018г., за ползване на мобилен номер 0899469508, със срок на действие за 24 месеца, т.е. до 26.04.2020г., по избран абонамент Тотал 30,99. Сочи се, че абонатът-ответник е сключил и Договор за лизинг от същата дата 26.04.2018г., по силата на който на абоната е предоставено за ползване мобилно устройство марка SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue за период от 23 месеца срещу заплащане на месечна лизингова вноски в размер на 10.69 лв. съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото на абоната след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 10.69 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещь /чл.1. ал.2 от договора за лизинг/. Станадартната цена на мобилното устройство (в брой, без абонамент) е 639,90 лв., а общата

лизингова цена с избраната от абоната програма е 324.06 лв. или отстъпката, която ответникът е получил възлиза на сума в размер на 315.84 лв. /т.7 от Договор за мобилни услуги/.

В иск.молба се твърди, че по горепосочените Договори за отчетния период на потребление 05.08.2018г. до 04.01.2019г. абонатът не е изпълнил задължението си да заплати на „Теленор България“ЕАД дължимите месечни абонаменти, съобразно използваните от него услуги в общ размер на 307.68 лв.

Това неизпълнение от страна на абоната-ответник, е ангажирало договорната му отговорност по т.11 от процесния договор за услуги, като във връзка с чл.75, вр.с чл.196, в) от ОУ на мобилния оператор, ищецът е прекратил едностранно индивидуалните договори на ответника за ползваните мобилни услуги и е издал крайна фактура №*****/05.01.2019г. с начислена неустойка в размер на 263.86 лева съгласно изричната клауза, съдържаща се в т.11 от индивидуалния договор за мобилни услуги, която е формирана по следния начин – сумата от 77.46 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаменти такси без ДДС /или 25.82 лв. x 3=77.46 лв./ и сумата от 186.40 лв. за ползване на устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue, представляваща такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора. Твърди се, че претендираната от ответника неустойка е изчислена съобразно изричното предписание на Комисия за защита на потребителите за начина на начисляване на договорни неустойки на физическите лица - абонати на „Теленор България“ЕАД, обективизирано в сключената между последните извънсъдебна спогодба.

За дължимата от ответника неустойка за предсрочното прекратяване на сключените договори, ищецът като заявител е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу ответника, което е било образувано в ч.гр.д. № 544/2020 г. по описа на РС-Елхово. По същото е била издадена заповед за изпълнение, връчена на длъжника-ответник при условията на 47, ал. 5 от ГПК, поради което заповедният съд е предоставил визираната в чл.415 ал.1 т.2 от ГПК процесуална възможност, от която заявителят – ищец се е възползвал, предявявайки в законоустановения 1-месечен срок настоящия си иск, с който претендира установяване съществуването на паричното задължение на ответника, формиращо вземането по Заповедта за изпълнение по чл.410 от ГПК, издадена по ч.гр.д. № 544/2020г. по описа на РС-Елхово.

С иск.молба е заявена претенция за присъждане на направените по настоящото производство разноски. Съобразно процесуалните правила с исковата си молба ищецът е представил писмени доказателства и е направил и доказателствено искане - за приобщаване на ч.гр.д.№544/2020г. по описа на РС-Елхово.

С постановеното по реда на чл.140 ал.1 от ГПК вл.в сила на 29.09.2021г. Определение №299/02.09.2021г. **съдът е оставил без разглеждане като недопустима** предявената с исковата молба на ищеца **„ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, против ответника Н. К. Г., претенция по чл.422 вр.с чл.415 от ГПК** – за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца законната лихва за забава върху сумата от 263.86 лв., представляваща неустойка, считано от подаването на заявлението по чл.410 от ГПК до окончателното плащане на сумата, **като в тази част производството по настоящото гр.д.№265/2021 година по описа на Районен съд – Елхово, е прекратено.**

Ответникът – **Н. К. Г.** от гр.Елхово, в предоставения й **1-месечен срок**, не се е възползвала от предоставената й процесуална възможност и не е депозирала писмен отговор по предявения против нея иск. Не е оспорила исковата претенция и не е релевирила възражения по допустимостта и основателността й, като правото й за това е преклудирано.

В съдебно заседание за ищеца, редовно призован не се явява представител. С депозирана молба-становище ищецът чрез пълномощника си по делото – адв.В.Г., прави искане за даване ход на делото в отсъствие на представител на ищцовото дружество и заявява поддържане на исковата

си претенция по основание и размер. Направено е изрично искане за постановяване на решение при признание на иска по смисъла на чл.237 от ГПК срещу ответника, ако са налице основанията за това.

В съдебно заседание ответникът Н.Г., редовно призована, се явява лично и заявява, че признава изцяло исковата претенция.

СЪДЪТ като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори от страните, а и от приложените по делото доказателства е видно, че на 26.04.2018г. между страните - „Теленор България“ ЕАД и Н. К. Г. е бил сключен Договор за мобилни услуги, като Н.Г. е абонат на дружеството доставчик на мобилни услуги с клиентски номер №006144274 и титуляр на мобилен номер 0899469508 с избрана абонамент Тотал 30,99 лв. с уговорен срок на действие до 26.04.2020г. Абонатът-ответник се е възползвал от преференциални условия на Оператора и със сключен на същата дата – 26.04.2018г. Договор за лизинг му е било предоставено за ползване мобилно устройство марка SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 10.69 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото на абоната след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 10.69 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл.1. ал.2 от договора за лизинг/.

По така сключените между страните Договори ответникът е ползвал предоставяните от Дружеството - ищец мобилни услуги, а потреблението е фактурирано под клиентския номер на абоната № 006144274, като за потребените от абоната-ответник услуги за периода 05.08.2018г. до 04.01.2019г. са издадени четири фактури с № 7277719303 от 05.09.2018г., № ***** от 05.10.2018г., № 7280387924 от 05.11.2018г. и № 7281716272 от 05.12.2018г., като потребените от ответника - абонат услуги за този период са в общ размер на 307.68 лева.

Поради неизпълнение от отв.Г. на задължението да заплати стойността на потребените и фактурирани услуги, дружеството - ищец е прекратило едностранно индивидуалните договори на ответника за ползването абонаменти на основание чл.75, вр. с чл. 196 и чл.19в от ОУ и е била издадена крайна фактура № ***** от 05.01.2019г. /приложена по делото/ с начислена обща сума за плащане в размер на 590.19 лв., от която неустойка за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги в размер на 263.86 лв. В тази хипотеза същият по изрично уговорени в процесните два договора за мобилни услуги клаузи дължи (1) неустойка в размер на трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, взети без ДДС; (2) в случай, че е предоставяна отстъпка от цената на месечния абонамент, потребителят дължи и възстановяване на част от стойността на ползването отстъпки, съответстващи на оставащия срок на договора; (3) в случаите, в които на абоната е предоставено мобилно устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в подписания договор или по предходно подписан документ, чийто срок не е изтекъл, Потребителят дължи такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой и без абонамент) съгласно ценовата листа, действаща към момента на сключване на договора и заплатената от него при предоставянето му (в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг), каквато съответства на оставащия срок на договора.

Поради прекратяване на договора за мобилни услуги и преустановяване на предоставяните услуги, на основание т.12, ал.2 от Общите условия, приложими към лизинговите договори, дължимите месечните вноски за предоставеното на абоната мобилно устройство марка SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue са обявени за предсрочно изискуеми. Видно от приложения по делото договор за лизинг и ОУ - неразделна част от самия Договор, в чл.12 от ОУ към договори за лизинг е уредено обявяването на предсрочната изискуемост на неначислените лизингови вноски за договорите за лизинг, като предпоставка за упражняването на това право е неизпълнението на паричните задължения на лизингополучателя, в т.ч. по свързаните договори за мобилни услуги.

Неустойката в размер на 263.86 лв. съгласно цитираните договорни клаузи се явява формирана по следния начин – сумата от 77.46 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаменти такси без ДДС /или 25.82 лв. x 3=77.46 лв./ и сумата от 186.40 лв. представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue, която сума представлява такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора.

Няма данни по делото за уведомяването на ответника за прекратяването на договорите и за обявяване на сумите за предсрочно изискуеми. Но за самото прекратяване на договорите законът не въвежда изискване за форма както за валидност, така и за доказване, тъй като то настъпва по силата на самия договор, в случая поради неизпълнението от ответника като абонат да заплати цената на предоставените му мобилни услуги и лизинговите вноски.

От приложеното към настоящото производство ч.гр.д. № 544/2020г. по описа на ЕРС, което е било образувано въз основа на подадено на 08.09.2020г. от ищеца „Теленор България“ ЕАД заявление за издаване на заповед за изпълнение, се установява, че по същото дело е издадена Заповед № 172 от 30.12.2020г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, с която ЕРС е разпоредил на длъжника–ответник в настоящото гр.производство – Н. К. Г. да заплати на кредитора „Теленор България“ ЕАД сумата от 263.86 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги, поради виновно неизпълнение, изразяващо се в незаплащане на дължимите месечни суми, от която сума от 77.46 лв., представляваща трикратния размер на месечните абонаменти такси без ДДС и сумата от 186.40 лв. представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство с отстъпка от стандартната цена, както и направените в заповедното производство разноски в общ размер на 145.00 лева, от които 25.00 лева заплатена държавна такса и 120.00 лева заплатено адвокатско възнаграждение.

С Разпореждане № 200 от 24.03.2021г. по ч.гр.д. № 544/2020г. заповедният съд е указал на заявителя „Теленор България“ ЕАД, че на основание чл. 415, ал.1, т.2 от ГПК в едномесечен срок може да предяви иск относно вземането си против Н.Г., тъй като последната е получила издадената Заповед за изпълнение по реда на чл. 47, ал.5 от ГПК. Настоящата исковата молба на ищеца е подадена в едномесечния преклузивен срок по чл.415, ал.1 от ГПК, тъй като съобщението за предявяване на иска по чл. 422 ГПК е получено от ищеца на 07.04.2021г., а исковата молба е депозирана в съда чрез куриер с дата на входиране при фирмата, получила пратката на 07.05.2021г.

При така установената фактическа обстановка, **съдът прави следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:**

Съдът е сезиран съобразно фактите, наведени в обстоятелствената част на исковата молба и петитума на същата, с положителен установителен иск **по чл.422 вр.с чл.415 ал.1 т.2 от ГПК вр.с чл.92 вр.с чл.79 от ЗЗД** – за признаване за установено по отношение на ответника, че същият дължи на ищеца сумата от 263.86 лв., представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за услуги от дата 26.04.2018г. за мобилен номер 359899469508, за което парично вземане е била издадена Заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 544/2020 година по описа на РС – Елхово.

Предявеният иск е процесуално допустим като предявен от и срещу процесуално легитимирани страни при наличие на правен интерес от предявяването му, което се доказва и от приложеното ч.гр.д. № 544/2020г. по описа на РС-Елхово, по което има издадена срещу ответника Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК за процесната сума, която Заповед е връчена на длъжника по реда на чл.47 от ГПК. Исковата молба е подадена в съда в рамките на преклузивния едномесечен срок по чл.415, ал.4 вр.с ал.1 т.2 от ГПК.

Съдът намира, че са налице и материалноправните предпоставки за постановяване на решение при признание на иска – чл.237, ал.1 и ал.3 от ГПК. Съдът, съобразявайки

направеното от ответника признание на иска, както и изричното искане на ищеца в тази насока, с протоколно определение от 01.10.2021 г. е прекратил съдебното дирене, като е обявил, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

Направеното признание на иска по съществото си е процесуално действие на ответника, с което същият се отказва от защита срещу иска, защото го счита за основателен и заявява, че твърденията на ищеца, изложени в исковата му молба, отговарят на действителното правно положение, т.е. претендираното право съществува, което пък води до съвпадане на насрещните позиции на двете страни. Ето защо и с оглед заявеното признание съдът прекрати съдебното дирене и преустанови извършването на по-нататъшни действия по събирането и преценката на доказателствата, установяващи въведените в исковата молба твърдения. Това налага да бъде постановен съдебен акт, без да се изследва основателността на иска и да се правят собствени фактически и правни изводи по предмета на спора, респ. искът следва да бъде уважен така, както е предявен, като е достатъчно да се укаже в мотивите, че решението се основава на признание на иска съгласно възведеното в чл.237 ал.2 от ГПК. В този смисъл е и съдебната практика по реда на чл. 290 от ГПК.

В случая направеното от ответника Г. признание на исковата претенция по чл.422 вр.с чл.415 ал.1 т.2 от ГПК вр.с чл.92 вр.с чл.79 от ЗЗД, с оглед и на представените доказателства с исковата молба, не попада в някоя от хипотезите на чл. 237 ал.3 от ГПК. Признава се право, с което страната може да се разпорежда, като изявлението за това изхожда лично от нея, като предявеният иск не е нито брачен, нито иск по гражданско състояние или за поставяне под запрещение. Признатата от ответника Г. искова претенция не противоречи на закона и добрите нрави, поради което съдът следва да зачете извършеното признание, уважавайки предявения иск на това основание. Съображенията на съда, че претенцията на ищеца не противоречи на закона и добрите нрави, са следните: Съгласно чл. 92 ал.1 от ЗЗД неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват.

Изрично в процесните Договори за мобилни услуги и за лизинг, сключени между страните на 26.04.2018г. е записано, че в случай на прекратяването им преди изтичане на срока им на действие (26.04.2020г.), по вина или по инициатива на потребителя или при нарушение на задълженията му по договор или други документи, свързани с него, в това число приложимите Общи условия, последният дължи за всяка СИМ карта, по отношение на която е налице прекратяване неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, както и неустойка за ползване на устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue, възлизаща на такава част от разликата между стандартната цена на устройството /в брой, без абонамент/, съгласно ценова листа, действаща към момента на сключване на договора, и заплатената от абоната-ответник при предоставянето му /в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг/, каквато съответства на оставащия срок на договора за лизинг. С оглед на това съдът намира, че не са налице предпоставките да бъдат възприети за неравноправни така възведените изрично в процесните договори за мобилни услуги и за лизинг договорни клаузи, уреждащи задължението за неустойка на клиента при индивидуализирани параметри на формиране на същата.

В случая поради неизпълнение от страна на ответника - абонат на задължението му да плаща в срок месечните сметки и лизингови вноски, договорите са били развалени едностранно от доставчика, преди изтичане на срока им на действие. Поради това с оглед очакваната продължителност на сключените договори за мобилни услуги претендираната с иска по чл.422 вр.с чл.415 ал.1 т.2 от ГПК вр.с чл.92 вр.с чл.79 от ЗЗД, неустойка в размер на **263.86 лева**, формирана сумарно от сумата 77.46 лв., представляваща стойността на три месечни абонаментни такси от по 25.82 лв. без вкл.ДДС и от сумата 186.40 лева за ползване на устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue, представляваща такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа,

и заплатената от ответника при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора, не е необосновано висока.

Според чл.143 ал.2 т.5 от ЗЗП, неравноправна е клауза от договор, която задължава потребителя при неизпълнение на неговите задължения да заплати необосновано високо обезщетение или неустойка. В тази норма не се изключва уговарянето на неустойка, освен ако размерът е необосновано висок. Възможност за уговаряне на неустойки при индивидуални договори при общи условия между предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги и крайния потребител, какъвто е настоящия случай, не се изключва и от разпоредбата на чл.228, ал.1, б."в" ЗЕС, в редакцията ѝ действаща към момента на сключване и действие на процесните договори, и следва по аргумент от противното на чл.229а, изр. последно от ЗЕС. В ТР № 7 от 13.11.2014 г. на ОСГТК на ВКС се приема, че неустойка за обезщетяване на вреди от неизпълнението поради разваляне - неустойка за разваляне, е дължима, ако такава е била уговорена. От съдържанието на процесните Договори за мобилни услуги и за лизинг е видно, че такава неустойка е изрично уговорена. Мобилният оператор е развалил договора за мобилни услуги и за лизинг поради неизпълнение на задължението за плащане на абоната на три месечни абонаментни такси. Процесната претендирана като сумарна неустойка, включваща договорна неустойка по договора за мобилни услуги и договорна неустойка по договора за лизинг, е компенсаторна, тъй като има за цел за възмезди оператора за вредите от неизпълнението на процесните два договора от страна на абоната (длъжник)- чл.88, ал.1, изр. второ от ЗЗД. Размерът на всяка от двете договорни неустойки е предварително определен в съответния договор за мобилни услуги и договор за лизинг и съответства на обезщетителния ѝ характер за вреди от неизпълнение, без да е нужно те да се доказват (чл.92, ал.1 от ЗЗД). Тази вреда към момента на сключване на процесните два договора е предвидима и представлява нереализирана печалба от ползването на предпочетен номер и ползването предоставено на лизинг мобилно устройство в рамките на уговорения срок. Прекратяването на процесните договорни правоотношения по вина на потребителя преди срока лишава оператора най-малкото от възможността да реализира печалба от месечните такси и лизинговите вноски, поради което клаузите за заплащане на неустойка до оставащия срок на договора, но ненадхвърляща три месечни абонаментни такси и на неустойка за ползване на устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue, възлизаща на такава част от разликата между стандартната цена на устройството /в брой, без абонамент/, съгласно ценова листа, действаща към момента на сключване на договора, и заплатената от абоната-ответник при предоставянето му /в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг/, каквато съответства на оставащия срок на договора за лизинг, не може да се определят като неравноправни и не сочат на несъответствие на неустойката с присъщите ѝ функции.

С оглед горното, съдът счита, че следва да се постанови решение при признание на иска, като се приеме наличието на неизпълнено задължение в тежест на ответника, без да се излагат мотиви по съществото на спора съгласно разпоредбата на чл.237 ал.2 от ГПК. В съответствие с това исковата претенция следва да се уважи изцяло, така както е предявена.

По разноските: Ищецът е заявил искане за присъждане на направени разноски в настоящото исково и в заповедното производство, като е представил по делото и списък на същите по чл. 80 от ГПК.

Настоящият съдебен състав намира, че направените по делото разноски следва да се уредят по правилата на чл.78 ал.1 от ГПК. Признанието на ответника не е достатъчно, за да бъде освободен от отговорността за разноски, тъй като не са налице кумулативните изисквания на чл.78 ал.2 от ГПК, а именно с поведението си да не е дал повод за завеждане на иска и да го признава. С оглед на това и предвид изхода на делото, ищецът има право на разноски в пълен размер, поради което ответникът Н.Г. следва да бъде осъдена да заплати на ищеца „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД направените в настоящото производство разноски в общ размер на 205.00 лева, от които 25.00 лева, представляващи заплатена държавна такса за образуване на настоящото производство и 180.00 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение с вкл.ДДС съгласно приложен Договор за правна защита и съдействие от 28.04.2021г.

Доколкото исковата претенция е свързана с установяване на задълженията, посочени в заповедта за изпълнение издадена в заповедното производство по ч.гр.д. № 544/2020 г. по описа на РС-Елхово, вкл. и разносните за него, с оглед изхода от делото и задължителните указания по т. 12 от ТР № 4/2013 г. от 18.06.2014 г. на ОСГТК, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на ищеца направените в заповедното производство разноски, които са в общ размер на 145.00 лева, от които сумата от 25.00 лева, представляващи заплатена държавна такса за образуване на заповедното производство и сумата от 120.00 лева, представляваща доказано заплатено адвокатско възнаграждение с вкл.ДДС. съгласно приложен по посоченото ч.гр.д. Договор за правна защита и съдействие от 20.07.2020г., а не посоченото в списъка по чл.80 от ГПК адвокатско възнаграждение в размер на 180.00 лв. с вкл.ДДС, в какъвто размер не се установи да е било заплатено по заповедно производство.

Водим от гореизложеното и на основание чл.237 от ГПК, **Елховският районен съд**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска с правно основание **чл. 422, вр. с чл. 415 ал.1 т.2 от ГПК, във вр. с чл.92 от ЗЗД, вр. с чл. 79 от ЗЗД**, по отношение на **ответника - Н. К. Г.**, с ЕГН *********, с адрес – гр.Елхово, обл.Ямбол, ул.***, че същата **ДЪЛЖИ на ищеца – „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ” ЕАД**, с ЕИК/Код по БУЛСТАТ: *******, със седалище и адрес на управление: - гр.София, район „Младост”, ж.к.“Младост“ 4, Бизнес Парк София, сграда 6, п.к. 1766, действащо чрез пълномощника си – адв.В.Г. от АК-София, със съдебен адрес: гр.София, бул.“България“ № 81, вх.В, ет.8. **СУМАТА от 263.86** /двеста шестдесет и три лева и 86 стотинки/ лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за услуги от дата 26.04.2018г. за мобилен номер 359899469508, за която е издадена фактура №*******/05.01.2019** г., включваща: - сумата от 77.46 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаменти такси без ДДС и сумата от 186.40 лв. представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue с отстъпка от стандартната цена, за което парично вземане е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 ГПК № 172 от 30.12. 2020г. по ч.гр.д. № 544/2020г. по описа на РС-Елхово.

ОСЪЖДА Н. К. Г., с ЕГН *********, с адрес – гр.Елхово, обл.Ямбол, ул.***, да заплати на **„ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ” ЕАД**, с ЕИК/Код по БУЛСТАТ: *******, със седалище и адрес на управление: - гр.София, район „Младост”, ж.к.“Младост“ 4, Бизнес Парк София, сграда 6, п.к. 1766, действащо чрез пълномощника си – адв.В.Г. от АК-София, със съдебен адрес: гр.София, бул.“България“ № 81, вх.В, ет.8. **направените в заповедното производство разноски** в общ размер на **145.00** /сто четиридесет и пет/ лева, от които сумата от 25.00 лева, представляващи заплатена държавна такса за образуване на заповедното производство и сумата от 120.00 лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение с вкл.ДДС.

ОСЪЖДА Н. К. Г., с ЕГН *********, с адрес – гр.Елхово, обл.Ямбол, ул.***, да заплати на **„ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ” ЕАД**, с ЕИК/Код по БУЛСТАТ: *******, със седалище и адрес на управление: - гр.София, район „Младост”, ж.к.“Младост“ 4, Бизнес Парк София, сграда 6, п.к. 1766, действащо чрез пълномощника си – адв.В.Г. от АК-София, със съдебен адрес: гр.София, бул.“България“ № 81, вх.В, ет.8. **направените по настоящото дело разноски** в общ размер на **205.00** /двеста и пет/ лева, от които сумата от 25.00 лева, представляващи заплатена държавна такса за образуване на настоящото производство и сумата от 180.00 лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение с вкл.ДДС.

РЕШЕНИЕТО е постановено при признание на иска на основание чл.237 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на **въззивно обжалване** пред Ямболски окръжен съд чрез Елховски районен съд в **двуседмичен срок** от съобщението на страните, чрез връчването му.

На основание чл.7 ал.2 от ГПК **препис от настоящото решение да се връчи на**

страните по делото.

След влизане в сила на решението, **заверен препис** от него **да се изпрати за прилагане** по ч.гр.д. № 544/2020г. по описа на РС-Елхово.

Съдия при Районен съд – Елхово: _____